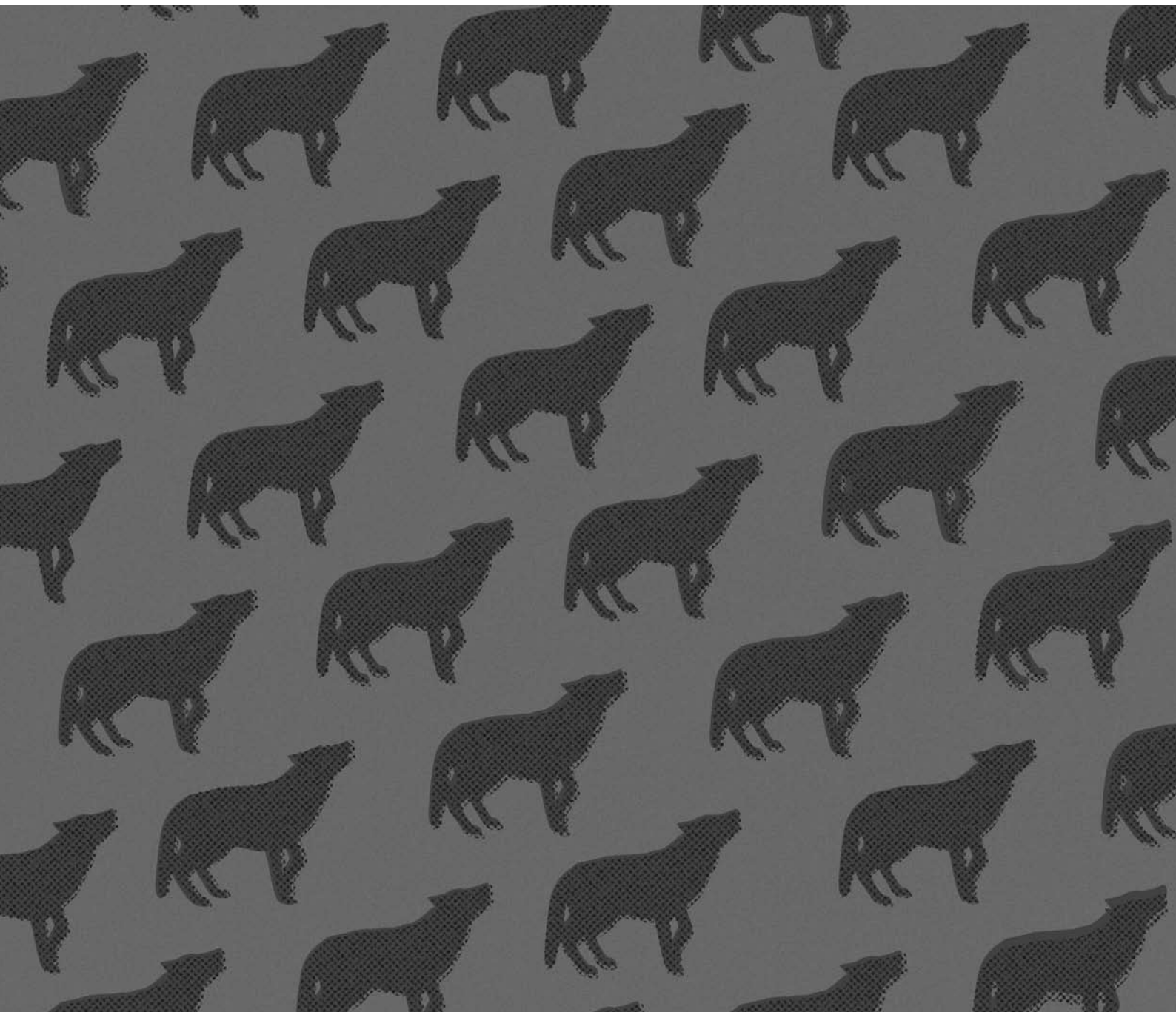

4/2009 **Suden Aika**

Pääkirjoitus: Wild Lynx ry:n tervehdys susiryhmälle Jaana Julin	3
Häirikkösusi Petri Hautala	4
Hymni ilvekselle-kirja	6
Onko susiongelma suuri yhteiskunnallinen ongelma? Outi Ratamäki	7
Oksu ja Sushi Lapissa	15

Kansi:
Lea Kettunen
Taitto:
Lea Kettunen
Painopaikka:
Kirja kerrallaan, Helsinki

**Suden Aika on Luonto-Liiton
susiryhmän jäsenlehti, joka
ilmestyy 4 kertaa vuodessa ja
lähetetään suoraan jäsenille.**

Susiryhmän puheenjohtaja:
Sami Lyytinen
savely@utu.fi
p. 040 558 6097

Pirkanmaan susiryhmä
Mario Sivula
mario@webinfo.fi
p. 041 706 8671

**Suden aika 1/2010
jutut osoitteeseen:
susiryhma@luontoliitto.fi
ja kuvat postilla**
Lea Kettunen
Liiketie 21
00730 Helsinki

Jäsenmaksut: köyhät 5€ // rikkaat 10€ // todella rikkaat 10+€
Maksu susiryhmän tilille: 218518 - 153042 (viite 1070)
**Huom! Emme tarkasta jäsenmaksujen viestikohtia,
joten pankin kautta ei yhteystiedot tai nimet välity meille!**
Yhteystiedot tai vanhojen jäsenten kohdalla nimi tulee lähettää osoitteeseen:
susiryhma@luontoliitto.fi tai Susiryhmä/Luonto-Liitto, Annankatu 26 A, 00100 Helsinki.

Wild Lynx ry:n tervehdys susiryhmälle

Wild Lynx ry:n toiminta kohdistuu ilveksiin, susien, ahmojen ja karhujen suojeluun. Yhdistys toimii valtakunnallisesti ja sen kotipaikka on Jämsässä, Keski-Suomessa. Wild Lynx ry:n tavoitteena olisi tehdä avointa yhteistyötä kaikkien sidosryhmien kanssa. Joskus tämä asettaa aikamoisen haasteen. Metsästyspuoli kun ei aina tästä yhteistyön tekemisestä perusta. Hyvin usein on törmännyt ennakkoluuloihin ja kettutyöttelyyn.

Itse ajauduin mukaan yhdistyksen toimintaan vappuna 2007, kun eläinasioissa tutustuin Wild Lynx ry:n silloiseen puheenjohtajaan Jussi Ristonmaahan. Kesustellessamme kävi ilmi että hänellä on yhdistys, joka on keskittynyt karhun, ahman suden ja etusijalla ilveksen suojeluun ja tutkimukseen. Kiinnostuin yhdistyksen toiminnasta ja halusin myös mukaan ajamaan asiaa eteenpäin. Oma ammattini on työskentelyä eläinten parissa ja niiden hyväksi, joten tunsin asian heti tietyllä tavalla omakseni. Kun Ristonmaa kertoi, että hän on aikonut etsiä yhdistykselle uutta puheenjohtajaa tarjouduin ottamaan haasteen vastaan ja minut valittiin uudeksi puheenjohtajaksi.

Omaa sydäntäni lähellä ovat erityisesti sudet. Niinpä yhdistyksen painopiste onkin ehkä hieman suteen päin kallellaan, kolmea muuta suurlihansyöjää kuitenkin unohtamatta. Viime ajat ovat olleet erityisen kiireisiä poronhoitoalueen katastrofaalisen kaatolupatilanteen takia, joka koskettaa sekä ilvestä että sutta. Toimimiseni

puheenjohtajana on antanut todella paljon uutta näkökulmaa asioihin ja joskus sitä on miettinyt kuinka paljon helpommalla pääsisi jos ei tietäisi asioista ja kykenisi sulkemaan silmät ihmisten julmuudelta luontoa ja eläimiä kohtaan. Yhdistyksen ajamaan suojelutavoitteeseen kuuluu myös tiedotteiden ja lausuntojen antaminen sekä myönnettyjen kaatolupien ja niiden perusteiden tutkiminen.

Yhdistys toimii myös konkreettisesti, Wild Lynx ottaa luonnonvaraisia loukkaantuneita eläimiä hoidettavaksi yhdistyksen ylläpitämään hoitolaan. Hoidossa on ollut eläimiä oravanpoikasista ilveksiin. Muutaman viime kuukauden aikana varsinkin ilvesasiat ovat olleet pinnalla. Yhteistyö eläintarhojen kanssa on pelannut hyvin. Apua ja neuvoja on aina saanut, jos on ollut tarvetta.

Olen aina kokenut luonnon paikaksi jossa voi rentoutua ja puhdistautua kaikelta kiireeltä ja murheilta. Tällä hetkellä vietän kaiken mahdollisen vapaa-aikani metsässä koirani kanssa tarkkaillen luontoa ja eläimiä. Wild Lynx:in yksi tavoite on muokata ihmisten ennakkoluuloja ja asenteita niin että joskus kaikki Suomen suurlihansyöjät hyväksyttäisiin saumattomasti osaksi Suomen hienoa ja monimuotoista luontoa.

Jaana Julin
puheenjohtaja
Wild Lynx ry

Häirikösusi

Petri Hautala

On tullut jo hämärä. Sytytän otsalampun ja kävelen peurojen tekemää polkua pitkin. Ohitan ampumakojun ja kasan syötiksi asetettuja porkkanoita. Koju on tyhjä, onneksi. Lamppu valaisee eteenpäin kymmenen metriä. Sen jälkeen valo hajoaa niin ettei se auta näkemisessä.

Taivas on pilvetön. Kuu on nousemassa. Ilma kylmenee yöksi. Hengitys höyryyntyä jo. Kuvittelen kaikenlaisia kohtaamisia, samalla kun väistelen kuusen oksia. Ylitän saareketta joka on karttaan merkitty nimellä Sudenalho. Vähän jännittää. Täällä on susia, tiedän.

Olen 15 minuutin kävelyn jälkeen hiestä märkä. Se johtuu kai adrenaliinista. Ei tähän totu. En haluakaan että tottuisin, sillä silloin katoaisi mielenkiinto. Kaikki uusi on aina jännittävää, ja metsä yöllä on aivan eri paikka kuin päivällä. Ainakin mielikuvituksessa.

Saavun suon reunalle ja lähden ylittämään sitä. Kuu heijastaa maahan pitkän varjon minusta. Suon pinta on jäässä. Askel kantaa hetken, sitten se uppoo märkään sammaleeseen. Kävelen kuin umpihangesa.

Tiedän minne olen menossa, silti epäilyttää. Suunnistaminen pimeässä on paljon työläämpää kuin valoisaan aikaan. Ras-

kaasti kävelen ylitän suon. Saavun perille, kalliolle, aivan suon reunaan. Alan etsiä itselleni yöpaikkaa. Olen jättänyt teltan kotiin ja aion yöpyä taivasalla makuupussini kanssa.

Otsalampun valossa silmäilen isoa ja tasaista kiveä, jonka olen aiemmin täällä nähnyt. Kivi on kuin Tapion pöytä, uhriksi. Sen ympärillä on vain muutama puu ja näkyvyyttä kiven päältä on joka suuntaan. Aion yöpyä kiven päällä.

Nousen kivelle. Kuu valaisee jo niin etten oikeastaan edes tarvitse enää lampua. Levitän pikaisesti makuualustan ja makuupussini. Kuuntelen hiljaisuutta. Kuulen vain sydämeni äänen, joka vieläkin lyö voimakkaasti. Kohta rauhoitun. Hiljaisuus on mykistävä.

Keitän teetä ja syön evääni. Sormia ja varpaita paleltaa. Joutsenparvi lentää äänestä päätellen ylitseni. Riisun päällysvaatteeni ja menen makuupussini sisälle. Suljen pussin niin että kasvojen kohdalle jää vain pieni reikä josta näen yläpuolellani tähtitaivaan. Hetken kuluttua olen laskenut nähneeni 17 satelliittia ja 8 tähdenlentoa. Nukahdan.

Herään, kun vesipisara tipahtaa kasvoilleni. Pakkanen on tehnyt jäätä makuupussin kaulukseen ja se sulaa. En tiedä mitä

kello on. Taivas on pikimusta ja täynnä pieniä tähtiä.

Nyt se alkaa. Autoni suunnasta. Kuulen selvästi. Jännityn ja herään unestani lopullisesti. Makaan hievahtamatta. Susi ulvoo. Sitten tulee hiljaista. Kymmenen minuutin päästä se alkaa taas. Nyt toisesta suunnasta. Taas tulee hiljaista ja kuluu aikaa. Nyt ääni kuuluu jo vastakkaisesta suunnasta. Kuvittelen kartan eteeni. Näen miten susi kiertää minua. Se ei uskalla tulla lähelle. Se viestii läsnäolostani muille. Se tietää varmasti että olen täällä.

Otan puhelimeni. Työnnän sen ulos maakuupussistani. Yritän äänittää suden ääntä. Onnistun. Ääni ei tule hyvin tallennetuksi, mutta tiedän sen olevan aito ja siitä saa sel-

vää. Tyytyväisyys valtaa mieleni.

Kuvittelen olevani susi. Susi, susien laumassa. Se tuntuu hyvältä.

Susi pelkää kuollakseen ihmisiä. Niin on pakko, sillä se on ainut suden selviytymiskeino. Se on luonnon laki. Sudet ovat saaneet aina ihmisten vihat päällensä. Susia on aina pelätty. Minä kunnioita niitä. Arvostan ja ihailen. En tahdo paha susille. Haluan vain tietää että ne ovat täällä.

Kuuntelen vielä hetken kunnes nukahdan. En mahdu mukaan laumaan vaikka haluaisin. Olen häirikkösusi.

Lisää Petrin kirjoituksia voi lukea osoitteessa:
<http://tuulenuminaa.blogspot.com/2009/10/hairikkosusi.html>

www.salakaadotseis.fi

JOULUKORTTEJA

Susiryhmän joulukortteja on vielä jäljellä. Korttitilaukset osoitteeseen: susiryhma@luontoliitto.fi. Veloituksetta lähetämme 5 korttia / tilaaja. Voit myös noutaa kortteja omaksesi Luonto-Liiton toimistolta Helsingistä.

SUDEN SUUSTA OPAS

Suden suusta oppaan 2-painos on ilmestynyt. Lehden mukana on jokaiselle susiryhmän jäsenelle luettavaksi uusi Suden suusta opas. Oppaita voi hakea lisää toimistolta. Painoimme Suden suusta opasta yhteensä 7000 kappaletta.

Hymni ilvekselle -kirja

Rohkea näkökulma elämän puolesta

Eläinten tappamista pidetään laajalti hyväksyttynä toimintana Suomessa. Sudet, karhut, ahmat ja ilvekset ovat salametsästäjien ja metsästäjien kohteena kasvavassa määrin. Monet muut lajit ovat ainoastaan hyötyeläimiä ihmisille. Eläimillä ei ole niille kuuluvaa itseisarvoa. Onko ihmisellä oikeutta katkaista elämää ylläpitävät juuret huvin vuoksi? Onko ihmisellä oikeutta riistää eläinten itseisarvo ja elämä?

Hymni ilvekselle runo-, ja mietelauseiteos julkaistaan 1.12.2009, siis samana päivänä kun Suomessa käynnistyy yli 300 ilveksen huvitappaminen. Julkaistava teos on kannotto eläinten elämänsuojelun puolesta. Mutta kirja on myös kertomus vuosia kestäneestä epätoivoisesta ja ahdistavasta taistelusta eläinten elämän suojelijana.

Kirjan kirjoittaja Jussi Ristonmaa Jyväskylältä, on yli kaksikymmentä vuotta seurannut ihmisen ja eläinten välistä suhdetta. Matkan varrella on saanut alkunsa mm. vuonna 1994 perustettu, Wild Lynx ry. Yhdistys oli perustettaessa Suomen ensimmäinen pelkästään petoeläimen (ilves) suojeluun ja tutkimukseen keskittyvän järjestö. Näkökulmaa ihmisen, karhun, suden, ahman ja ilveksen väliseen monimut-

kaiseen suhteeseen on tuonut myös toiminta suurpetoyhdysmiehenä ja WWF:n, eli Maailman luonnonsäätiön suurpetoasian-tuntijana. Tänä päivänä kirjankirjoittajan ”kanava” eläinten elämän puolustamiseen on mm. Ilveskeskus Villi Ilves www.ilveskeskus.elain.fi. Ilveskeskus täydentää Wild Lynx ry:n www.wildlynx.suntuubi.com toimintaa karhun, suden, ahman ja ilveksen, mutta myös muiden eläinlajien elämän suojelussa.

Kirjaan liittyen lisätietoja saa osoitteesta
Jussi Ristonmaa
Linnantie 3 D 30
40800 Vaajakoski
P. 0440 883 233
ilvesmies@kolumbus.fi

Onko susiongelma suuri yhteiskunnallinen ongelma?

Edellisessä Suden Ajassa (3/2009 s. 4-5) kirjoitin joitain ajatuksiani suomalaisesta susipolitiikasta perustuen väitöskirjatutkimukseeni. Kyseisen jutun lopussa lukijoita kehoitettiin lähettämään minulle kysymyksiä, joihin lupasin tässä numerossa vastata. Koska yksikään kysymys ei saapunut sähköpostiini, poimin sen sijaan vastattavakseni yhden kysymyksen, joka minulle esitettiin puhuessani Lappeenrannassa Etelä-Karjalan suurpetoneuvottelukunnan järjestämässä suurpetoseminaarissa 23.10.2009. Kysymys kuuluu: Onko susiongelma todella mielestäsi suuri yhteiskunnallinen ongelma?

Vastaamalla tuohon kysymykseen päädyn samalla vastaamaan kysymyksiin: Onko susipolitiikka luontovai ihmiskeskeistä? ja Mitä nämä tulkinnat tarkoittavat suden suojelutoiminnan strategialle?

YTT Outi Ratamäki // Joensuun yliopisto

Lähtökohta

Kirjoitukseni aiheena oleva kysymys esitettiin minulle haasteena. Olen tehnyt suomalaisesta susipolitiikasta väitöskirjan ja korostanut susiongelmiin yhteiskunnallista merkitystä ja paikallisen näkökulman huomioon ottamisen tärkeyttä. Tällainen lähestymistapa saattaa vaikuttaa suden suojelun vastaiselta, koska paikallisen väestön vaatimukset susikannan kontrolloimisesta ja vähentämisestä asettuvat voimakkaaseen ristiriitaan susikannan kasvattamisen tavoitteen kanssa. Haastan kuitenkin pohtimaan asiaa syvällisemmin.

Suden suojelu on susipolitiikan perimmäinen tavoite ja myös minun työni motivoituu sitä kautta. Tehtäväni ympäristöpolitiikan tutkijana on selvittää, kuinka se voisi olla mahdollista.

On olemassa yksinkertaisia ja haastavampia vastauksia

Olen kuullut useita perusteluita sille, miksi susiongelma ei ole suuri yhteiskunnallinen ongelma. Usein viitataan rahaan tai ihmisiin kohdistuviin vaaroihin. Näissä argumenteissa susiongelmaa suhteutetaan muihin ongelmiin, kuten liikenneonnettomuuksiin. Argumentti on järkevä ja looginen. Tätä kautta tarkasteltuna susiongelma ei ole suuri ongelma, siis jos sitä arvioidaan euroissa tai menetetyissä ihmishengissä valtakunnallisella mittakaavalla. Harjoituksen vuoksi kannattaa välillä vaihtaa mittakaavaa. Yksilötasolla parinkin eläimen menetys voi olla pienimuotoisen maatalouden harjoittajalle suuri taloudellinen menetys. Yhden koiran menetys voi olla merkittävä elämänlaatua ja terveyttä heikentävä

tapahtuma. Suuria ongelmia siis. Lisäksi kannattaa olla varovainen tehdessään arvioita tilanteista, joista ei ole omakohtaista kokemusta, ja kysyä itseltään tietääkö todella millaisia ongelmia sudet käytännössä aiheuttavat suomalaisella maaseudulla. Asioihin perehtyminen käytännön tasolla vahvistaa omia kykyjä arvioida tilannetta ja sen vakavuutta.

Ymmärsin kuitenkin, että kysymyksellä haastettiin minua pohtimaan asiaa suurella mittakaavalla, joten jatkossa pitäydyn tällä tasolla. Myös tämän tason tarkasteluista löytyy mielenkiintoista pohdittavaa.

Pidän hyvänä sitä, että aika ajoin asioita suhteutetaan keskenään. Yhteen tulkintakehykseen ei kuitenkaan kannata jäädä kiinni, koska silloin menettää mahdollisuuden päästä kiinni muihin vaihtoehtoihin tapoihin suhteuttaa asioita. Ja niitähän löytyy. Näillä vaihtoehtoisilla tavoilla voi olla vahva poliittinen vaikutus ja siksi niihin on syytä tutustua. Rakennetaanpa hieman ajatusketjua...

Susi on eläimenä ja lajina hyvin sopeutuvainen ja tehokkaasti lisääntyvä. Vähäiselle susimäärälle ei löydy selitystä ekologista. Se, että sudelle ei Suomesta löydy laajoja rauhallisia elinpiirejä, ei myöskään ole ekologinen ongelma, vaan läpikotaisin yhteiskunnallisesti tuotettu asiantila, esimerkiksi harjoitetun metsätalouden vuoksi.

Oletko sinäkin sitä mieltä, että yhteiskunnalliset seikat ovat esteenä susien lukumäärän kasvulle Suomessa? Oletko samaan aikaan sitä mieltä, että nuo yhteiskunnalliset ongelmat eivät ole suuria ongelmia?

Mitä tulet tällöin tehneeksi? Tulet tuottaneeksi ”vähättelevän” määritelmän ongelmalle. Tulet väittäneeksi, että ongelmaa on liioiteltu ja ne, jotka kokevat ongelman suureksi tai pyrkivät vähentämään susien määrää yhteiskunnallisilla perusteilla, ovat jotenkin väärässä.

Ja kuitenkin... Viimeaikaiset susien lukumäärät näyttävät olevan laskusuunnassa. Suomessa on edelleen vain se noin 200

sutta. Ajatusketju ei siis oikein toimi?

Vastaukseni kysymykseen on: Jos susiongelma ei olisi suuri yhteiskunnallinen ongelma, meillä olisi enemmän susia.

Väitän, että sellainen tulkintakehys, jossa suden suojelua hankaloittavat yhteiskunnalliset seikat halutaan nähdä pieninä ja mitättöminä ja siksi perusteettomina, ei tuota onnistunutta strategiaa suden suojelulle.

Tästä syystä on viisaampaa perehtyä niihin ongelmiin ja pohtia, kuinka niihin voisi vaikuttaa.

Eli, jos noilla yhteiskunnallisilla seikoilla on niin paljon vaikutusvaltaa, että ne estävät susien lukumäärän kasvun tai saavat tuon lukumäärän jopa pienenemään, niin asiaan tulee suhtautua vakavasti. Jatketaan ajatuskulkua...

Ongelma on siinä, että eurot tai henkilövahingot eivät ole ainoita kriteerejä, joilla susiongelman vakavuutta voidaan arvioida. Tästä syystä susivahinkojen vertaaminen esimerkiksi liikennevahinkoihin ontuu, koska ne eivät ole kaikkien mielestä loogisessa suhteessa toisiinsa. Ne, joiden mielestä susiongelma on suuri yhteiskunnallinen ongelma, eivät arvioi sitä samoilla kriteereillä kuin muita vaaroja. Tai itse asiassa kyse on siitä, että vaaranäkökulman lisäksi on aivan muita kriteerejä. Susia ei vastusteta sen vuoksi, että ne ovat vaarallisia. Pelko- ja vihakehykset ovat saaneet aivan liian ylikorostuneen roolin susipoliittisissa keskusteluissa. Niiden merkitys susivastaiselle puheelle on huomattavasti pienempi kuin yleisesti luullaan. Muiden kuin vaaraan tai rahaan perustuvien kriteerien tunnistaminen on haaste, jos haluaa vaikuttaa susipoliittikkaan.

Näitä kriteerejä ovat muun muassa kokemus kansalaisuudesta, vaikuttamisen mahdollisuudesta omiin asioihin omassa asuinpiirissä ja oikeus omaan arvomaailmaan, kulttuuriin ja elämäntapaan.

Demokratiasta ja poliittisesta päätöksenteosta luonnonsuojelussa

Jos lähdetään siitä, että epäoikeudenmukaisuuskokemukset eivät ole perusteltuja tai vakavia ongelmia, ajaudutaan tilanteeseen, jossa noita muita kuin euro- tai henkilövahinkomääräisiä kriteerejä ei hyväksytä todellisina tai oikeina. Sen sijaan esitetään näkemys, jonka mukaan ne ovat irratiionaalisia tai perusteettomia. Ja silloin ratkaisun täytyisi löytyä siitä, että tämä asia-tila tulisi muuttua. Susien lukumäärän kontrolloimisen puolesta puhuvien tulisi muuttua asenteitaan ja tarkastaa näkemyksiään? Heidän tulisi muuttua tai muuttua arvoperustaansa? Tällainen argumentaatio luultavasti kuulostaa sen kohteena olevasta ylimieliseltä. Asiasta herää kaksi huolta: Kuka antoi luvan odottaa toisten muuttuvan ja toimiiko se?

On myös tärkeää huomata, että ongelman määrittely vaikuttaa siihen, millainen strategia valitaan. Tulkitsen edellä esitettyä ajatusketjua niin, että se tuottaa suden suojelulle strategian, joka perustuu toisten ihmisten muuttamiseen.

Edellä esitetyistä huolista ensimmäinen asia liittyy demokratiaan. Yhteiskunnassa yksimielisyys ei ole luonnollinen olotila. Yhteiskunnallista yksimielisyyttä on esiintynyt vain diktatuureissa ja sielläkin se on vain näennäistä. Pinnan alla on aina ollut erimielisyyttä, sitä ei vain ole saanut tuoda esille. Erimielisyys ja moniarvoisuus ovat siis yhteiskunnissa luonnollinen olotila. Useat pitävät sitä myös toivottavana ja arvokkaana asiana. Haastavaksi tämä asia tulee silloin, kun itse kokee jonkin asian tärkeäksi eikä voi ymmärtää tai hyväksyä vastakkaisia näkemyksiä. Meillä ihmisillä on tapana pitää omaa kantaamme perustelumpana kuin muiden ja pyrimme argumentoimaan sen puolesta. Oman näkemyksen pitäminen oikeampana kuin muiden, on pyrkimys vallan käyttöön.

Yhteiskuntapolitiikan näkökulmasta

tarkasteltuna on ongelmallista, jos joku näkemyksistä julistautuu ”oikeaksi” ylitse muiden. Sellainen ei sovi yhteen demokraattisen yhteiskunnan ja poliittisen järjestelmän kanssa. Demokratia perustuu siihen, että kansa päättää ja vallitsevien sääntöjen ja päätösten pitäisi mahdollisimman hyvin vastata kansalaisten mielipiteitä. Ongelmaksi muodostuu se, että kansa on moniarvoinen, jolloin kyse on aina vaihtoehdoista, joiden välillä täytyy tasapainoilla. Demokratia toteutuu silloin, kun päätöksentekoa tehdään niin, että se sovittaa mahdollisimman hyvin yhteen erilaiset näkökulmat.

On monia, jotka Suomessa kokevat harjoitetun susipolitiikan rikkovan kansalaisten oikeuksia ja näkevät tilanteen suureksi yhteiskunnalliseksi ongelmaksi ja demokratiavajeeksi.

Millä perusteilla päätöksentekoa sitten tulisi tehdä? Usein joudutaan pohtimaan arvioidaanko demokratiaa enemmistö- vai jollain muulla periaatteella. Luonnonsuojelua pyritään usein perustelemaan ”puhumalla luonnon puolesta”. Tällöin ajatellaan, että perusta luonnonsuojeluun tulee jostain muualta kuin yhteiskunnallisesta päätöksenteosta (”luonnonlaista” tai ”ekologiasta”). Joskus nämä perusteet koetaan niin tärkeiksi, ettei demokratiasta tarvitse välittää. Itselläni on näkemys, että ”ekologia” ei voi koskaan suoraan puhua puolestaan, ihminen on aina tulkitseva elementti, halusimme sitä tai emme. Tämä koskee myös niitä, jotka kokevat puhuvansa ”luonnon puolesta”. Tästä syystä se on yhtäläillä kulttuurisesti ja yhteiskunnallisesti tuotettu näkemys ihmisen ja muun luonnon välisestä tasapainosta kuin muutkin näkemykset. Luontokeskeisetkin argumentit ovat ihmislähtöisiä. Kyse on aina erilaisista arvonäkökohdista asetetuista tulkinnoista, joita voi asettaa vaihtoehdoksi yhteiskunnalliselle päätöksenteolle.

Jos susipolitiikkaa arvotetaan luontokeskeisestä näkökulmasta, on selvää, että nykyinen susipolitiikka ei ole vain ihmisläh-

töinen, vaan myös ihmiskeskeinen. Sudet ovat hävinneet ihmisen toimesta ja kannat eivät kasva, koska ihmisten intressi harjoittaa elinkeinoaan, harrastaa tai määrittellä luontosuhdettaan asettuvat vastaan. Luontokeskeisyys ei ole länsimaisten yhteiskuntien vallitsevin arvoperusta. Jos näin olisi, ihmiset herkemmin hyväksyisivät sen, että susi tappaa koiria ja kotieläimiä. Mitä siis tehdä, kun nyt kuitenkin tilanne ei ole näin. Toinen huoli liittyykin siihen, mikä toimii?

Millaisia strategioita?

Niin kauan, kun kansalaisilla on kulttuurisia tapoja ja arvomaailmoja, jotka asetuvat ristiriitaan luonnonvarojen suojelun kanssa, ne tullaan huomioimaan demokration nimissä poliittisessa päätöksenteossa. Länsimainen kulttuuri on täynnä tällaisia luonnonsuojelun vastaisia tapoja ja tottumuksia. Muutosta voi syntyä sitä kautta, että ihmisten arvot muuttuvat, mutta se tie on hidas, eikä pakotettu muutos siis sovi demokratiaan perustuvaan yhteiskuntajärjestelmään. Jos valitsee strategiakseen arvo- ja asennemuutoksen, se voi olla turhauttava tie, kun pian tulee huomanneeksi, etteivät asenteet ja arvot muutu tässä ja nyt. Tämä strategia täytyy hyväksyä sellaisena kuin se on; hitaana sukupolvittaisessa tahdissa etenevänä prosessina. Tätä prosessia kannattaa olla mukana luomassa, mutta muutosta odotellessa kannattaa harjoittaa muita strategioita. Yksi sellainen voi olla susiongelman tulkitseminen suurena yhteiskunnallisena ongelmana ja pyrkimällä sopeuttamaan omaa toimintaa tuohon näkökulmaan. Vain sitä kautta pääsee kiinni niihin kysymyksiin, jotka vaikuttavat ja ohjaavat tämän päivän susipolitiikkaa. Tämä edellyttää sen hyväksymistä, että maailmantilaa, kulttuuria ja toisia ihmisiä ei voi muuttaa, mutta asioihin voi silti vaikuttaa. Tämän strategian valitseminen voi myös vahvistaa rinnalla kulkevaa asenne-

muutosprosessia.

Olen väittänyt susipolitiikan perustuvan luonnontieteelliseen tietoon ja peräntynyt siihen ihmislähtöisempää näkökulmaa. Tämä usein tulkitaan susivastaiseksi. Se ei kuitenkaan perustu siihen. Se perustuu siihen oivallukseen, että minä en voi muuttaa muiden Suomen kansalaisten näkemyksiä tai arvoja (eikä minulla mielestäni ole siihen myöskään oikeutta). Eli kaksi asiaa: en saa, mutta en myöskään pysty. Siksi paras mahdollinen strategia on lähteä niistä olosuhteista ja tilanteista käsin, joita meillä tällä hetkellä on olemassa. Hyväksyn lähtötilanteen ja sen sijaan, että vaatisin toisia muuttumaan, pyrin hahmottamaan asian yhteensovittamisen haasteena. Tämä on myös tiedollinen ja tutkimuksellinen haaste. Susipolitiikka perustuu vahvasti luonnontieteelliseen tietoon. Ekologisesta tiedosta on tullut kakkien palvoma ”viisasten kivi”, jolla operoidaan ja josta haetaan vastauksia. Se ei kuitenkaan anna mitään välineitä ratkoa yhteiskunnallisia ongelmia tai saada aikaan yhteiskunnallista muutosta. Se ei tuota mahdollisuuksia asennemuutokselle, mutta ei myöskään ristiriitaisuuksien yhteensovittamiselle. Uskoi sitten kumpaan strategiaan tahansa, ekologinen tieteellinen tieto on yksinään vajaa tietoperusta. Se on tärkeä perusta, mutta ei yksistään riitä. Tarvitaan tutkimustietoa myös siitä, kuinka politiikkaa tulisi tehdä ja kuinka ristiriitatilanteita voidaan hallita niin, etteivät ne estä poliittisten tavoitteiden (esim. suden suojelun) saavuttamista.

Lopuksi

En oleta, että kaikki jakavat käsitykseni demokratiasta. Asennemuutosta voi tietysti vaatia, jos katsoo siihen olevan oikeutettu jollain perusteella, esimerkiksi yhteisen globaalin hyvän edistämiseksi. Tällöin kuitenkin joutuu siltikin hyväksymään sen, että kaikki eivät ole samaa mieltä tuosta oikeutuksesta ja siksi ei pidä erehtyä ajatte-

lemaan, että se käytännössä toimisi tämän hetken susipoliittisessa ilmapiirissä kovin hyvin. Sanoma luontokeskeisemmästä ihmisen ja muun luonnon välisestä tasapainosta varmasti saavuttaa joitain ja toki sen suuntaisesti ajattelevia on jo nyt paljon. Kuitenkin hyvin yleinen ajatus luonnon ja ihmisen välisestä tasapainosta perustuu edelleen (enemmän tai vähemmän) ihmiskeskeiselle ajatukselle luonnonvarojen hyödyntämisestä. Olen taipuvainen ajattelemaan, että oikeasta arvoperustasta ei ole olemassa faktoja, oikeaa ja väärää, vaan on olemassa eri aikoina muuttuvia käsityksiä ja arvoja. Voin hyvin samastua paikallisen edustajan asemaan, jos ja kun hän kokee oman arvomaailmaansa kohdistetun arvostelun ylimieliseksi. Kuka julisti hänet väärässä olevaksi? Kuka sanoi ja millä oikeudella, että suden suojelun tulisi mennä sellaisten asioiden edelle, kuten turvallinen koiraharrastus tai eläinten turvallinen laiduntaminen tai huoli suurpetojen läsnäolosta ihmisasutusten lähistöllä? Toisaalta yhtä ylimielistä on syyttää luonnonsuojelijoita ”rikollisiksi” tai väärän asian kannattajiksi, koska hekin vain edustavat omaa käsitystään ja arvomaailmaansa ja heillä

on siihen yhtäläinen oikeus. Toisaalta, vanha sanonta kuuluu: Niin metsä vastaa, kun sinne huudetaan. Luonnonsuojelupolitiikassa on liian paljon oikea/väärä asetelmaa ja liian vähän ymmärrystä yhteiskunnallisten asioiden yhteensovittamisesta. Tämä pätee kaikkiin toimijaryhmiin.

Se mikä on nyt oikein, voi tulevaisuudessa olla väärin. Taitava toimiminen tässä ajassa edellyttää kuitenkin, nimenomaisesti, tässä ajassa toimimista, niillä ehdoilla, joita nyt on olemassa. On yksi asia ajatella, mikä on oikein. Aivan toinen kysymys on, mikä toimii. Siksi koen, että susipolitiikan tulee olla notkea ja tilanteisiin sopeutuvainen. Siihen perustuu ajatukseni siitä, että susipolitiikan tulee hakea ihmislähtöisempää näkökulmaa. Vain tartuntapintaa hakemalla voidaan luoda kunnollisia yhteyksiä tavoitetilan ja vallitsevan tilan välille.

Kysyn: Onko suden suojelusta kiinnostuneen strategisesti viisasta hyväksyä ja opetella ymmärtämään susiongelma suurena yhteiskunnallisena ongelmana?

Jatkan mielelläni keskustelua, joten voit milloin tahansa lähettää minulle kommenttejasi ja näkemyksiäsi sähköpostitse outi.ratamaki(at)joensuu.fi.

Tulevat tapahtumat:

6.12. Susiryhmä on mukana Eettisillä joulumarkknoilla Helsingissä Vanhalla ylioppilastalolla www.eettisetjoulumarkkinat.net

9.1. Susiryhmä kokoontuu Tampereella.

Paikka ilmoitetaan myöhemmin susiryhmän nettisivuilla

**Lappi - suurpetojen surma
kynttilämielenosoitus petojen puolesta
10. 12. kello 15-17 Helsingissä**

Luonto-Liiton susiryhmä ja Wild Lynx ry järjestävät kynttilämielenosoituksen torstaina 10.12. Lapin suurpetojen muistolle.

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut metsästäjille mahdollisuuden ampua poronhoitoalueen lähes kaikki sudet ja ilvekset. Luonto-Liiton susiryhmä ja Wild Lynx ry ovat huolestuneita poronhoitoalueen petojen puolesta.

Tule mukaan osoittamaan mieltä ja kertomaan päättäjille
- Suurpedot kuuluvat Suomen luontoon! Kaikkien osallistuminen on tärkeää nyt!

Kokoontuminen kello 14.45. Maa- ja metsätalousministeriön edessä
Helsingin Kruunuhaassa. Osoite Hallituskatu 3 A.

Varustus:

- * Hautakynttilöitä (jokainen tuo oman kynttilän, voit ottaa myös useamman)
- * Banderolleja
- * Kylttejä

Maa- ja metsätalousministeriöltä siirrymme kulkueena eduskuntatalolle.
Ministeriössä ja eduskuntatalolla luovutamme vetoomuksen päättäjille.
Mielenosoitus päättyy noin kello 17.
- viestiä saa lähettää eteenpäin kaikille petomyönteisille tahoille -

Lisätiedot:

Sami Säynevirta, sami.saynevirta@luontoliitto.fi, 040 560 7303
Jaana Julin, jaana.julin@gmail.com, 050 541 1912

www.salakaadotseis.fi
www.luontoliitto.fi/susiryhma
www.wildlynx.suntuubi.com

Joulupukkikampanja

Lähetä viestiä joulupukille ja toivo luonnonrauhaa susille.

Susiryhmän kotisivuilta bannerin takaa löytyy toimintaohjeet ja malliviesti.
Helppoa ja tarpeellista toimintaa susien hyväksi!

www.luontoliitto.fi/susiryhma.fi
www.luontoliitto.fi

Runoilua

Timo Saloselta on ilmestynyt kirja Jäätynyt Perhonen. Kirja kertoo runojen ja lyhyin kertomuksien eläinkohtaloista sekä ihmisten suhtautumisesta niin toisiinsa kuin eläinystäviin. Ammatissaan eläinhoitolan pitäjänä kirjoittaja on vuosien mittaan törmännyt lukuisiin julmuuksiin mitä ihminen voi tehdä eläimille.

Kirjan voi tilata numerosta 040 582 1396.

En tiedä miksi ?

En tiedä miksi
pitää kuvia kuolleesta ottaa
kuolleesta elämästä
pois ammutusta
Taas on yksi vähemmän
luonnosta pois revitty
miksi siitä pitää kuvia ottaa
kuvia kuoltuaan
Niillä albumit täytetään
kenties raamitetaan
seinille metsästysmajan ripustetaan

Siinä ammuttu luonnon kulkija
rinnalla seisoo
isänsä poika
ikää kahdeksan
Tietääkö hän, lapsi vielä
mille hymyilee
asetta kädessä pitelee
isä päätä silittelee
Alla heidän jalkojen
elottomana, häväistynä
Susi harmaaturkkinen
mutta kuitenkin
vaikka siinä näkyy
on jo pois lähtenyt.

Timo Salonen

SUSISHOP

Bite Back -kierrätyspaidat 5 euroa

Susiryhmän heijastimet 3 euroa

Pinssit 1 euro

Oikeus olla susi -paidat 20 euroa (Reilun kaupan puuvillaa)

Tilaukset: materiaalit@luontoliitto.fi tai susiryhma@luontoliitto.fi

Tue sudensuojelutoimintaa

Sudensuojelu tarvitsee vapaaehtoisten toimijoiden lisäksi myös rahaa!

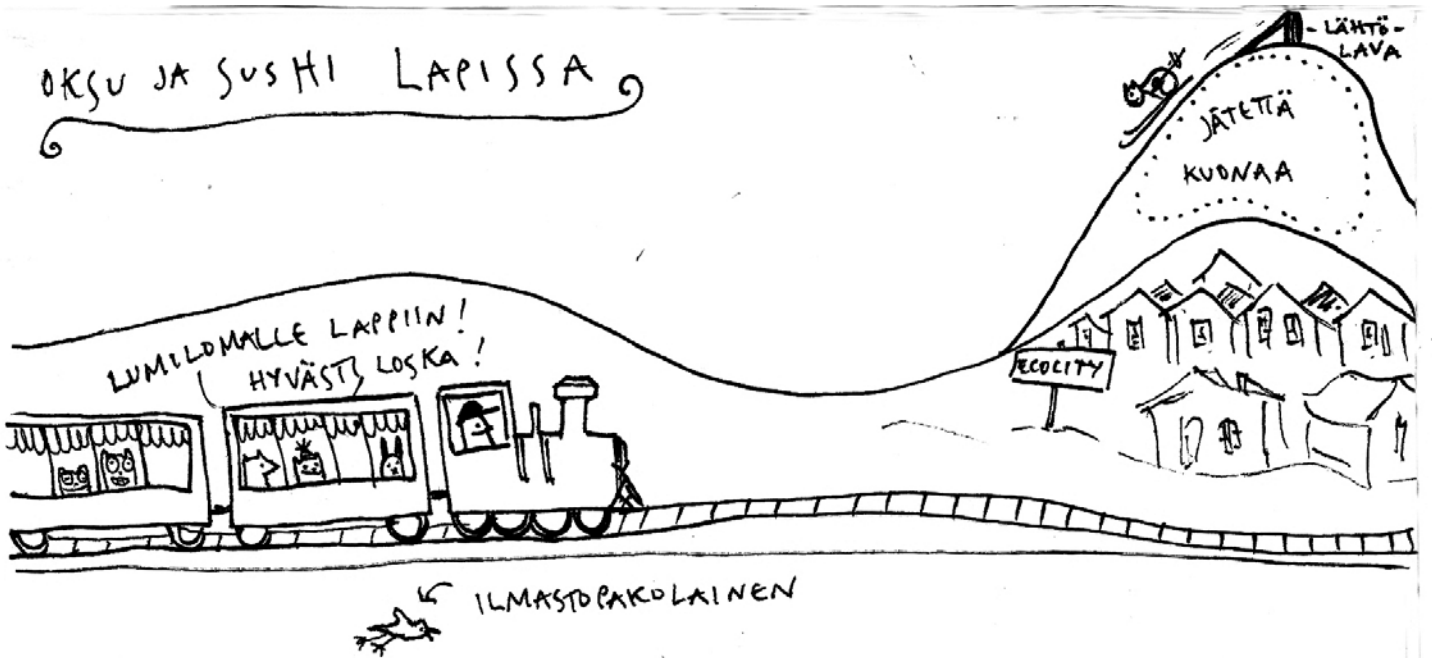
Tue sudensuojelutoimintaa taloudellisesti. Sudet tarvitsevat sinua tai oikeastaan meitä kaikkia. Ilolla otamme vastaan lahjoituksia sudensuojelutyöhön.

Lahjoitukset:

Sampo 80010-90861 (keräyslupa OKU 627 A).

Erityisen tärkeää on, että merkitset lisätietoja kohtaan "lahjoitus susitoimintaan".

OKSU JA SUSHI LAPSISSA

**Ellei vastaanottajaa tavoiteta,
pyydetään palauttamaan osoitteeseen:
Annankatu 26 A 5.krs, 00100 Helsinki**

2

PMM- sopimus
126277